

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Kadet i. d. Res. Dr. Paul Csillag. (Gefallen bei Laski Murowane am 21. Okt. 1914.) Mein kleiner Kriegskamerad! Als du bei Laski Murowane mit einer tödtlichen Wunde vor mir lagst, frugst du mich: ob deine Wunde tödlich ist, ob du am Leben bleiben wirst... Mir war es schwer ums Herz... Ein schöner Jüngling mit einem Kindergesicht interessierte sich über seinen Tod... Damals wusste ich nicht, dass dieser unverdorbene, klare Kopf, dieses Prachtkind ein Held im edelsten Sinne des Wortes ist... Ich sah blos, dass ein kleiner Knabe, der noch leben müsste, da er vom Leben noch nichts genoss: sterben wird... Ich sah blos, wie die grossartigen Pläne des kleinen, schwärmerisch veranlagten Juristen vor dem tragischesten Schiffbruch stehen. Ich wagte es nicht Dir, die auch mich schmerzlich berührende Wahrheit zu verkünden: dass du hoffnungslos dem Tod geweiht bist. Und heute nach so langer Zeit dünkt es mir als wäre diese traurige Wahrheit nur Trug und Schein gewesen, denn du lebst und stehst so frisch und unvergesslich vor mir als einstens. Meine selischen Augen sehen, wie du mit deinem sanften Antlitz deine Truppe zum heldenhaften Sturm vorführst... Ich höre wie du mit begeisterter Schwärzmerei von der Zukunft sprichst... Du rührst mich zu Tränen, kleiner Kamerad.

Oblt. Dr. Alexander Székely.

Kadett i. d. Res. Ferdinand Artner. Ist am 21. November 1914 bei Wola-Jedlinszki gefallen. Er war die verkörperte Ruhe und Kaltblütigkeit, der den Tod vielleicht mit derselben Nichtbeachtung empfangen, wie er eben den ganzen Krieg behandelte. Ein gewisses Vorgefühl von seinem nahen Ende hatte der arme Junge, denn bei seinem Abgang ins Feld sagte er mit grösster Seelenruhe: er käme nicht mehr zurück. Und er hatte Recht behalten. Trotzdem das Leben an seine 30 Jahre grosse Anforderungen stellte: die Familie, der Beruf... Und auf Solche fällt die Wahl des unerbittlichen Schicksals.

Kadett i. d. Res. Emerich Józsa. Er war Beamter der Ungarischen Bank. In 1914 diente er als Einj. Freiwilliger. Am fünften Tage der Mobilisierung stand er bereits an der serbischen Grenze. Er nahm an den Kämpfen bei Sabac teil und machte die zwei Lemberger Schlachten mit. Anlässlich unserer Vorrückung in Russisch-Polen wurde er am 4. Dezember 1914 bei Stavek vermisst. Später jedoch wurde sein Helden tod festgestellt.

Jederman liebte und bewunderte den Kadetten Józsa. Mit Gemütlichkeit und Seelenruhe ertrug er die grössten Strapazen und Entbehrungen. Seine Beamtenkollegen haben ihm ein schönes Prognostikon gestellt, aber das Schicksal setzte einen schwarzen Punkt an das Ende seines ambitionären Lebenslaufes.

(-gi)

Dr. Csillag Pál tartalékos hadapród. (Elesett Laski-Murawanenél 1914. okt. 21.) Kis bajtársam! Mikor Laski-Murawanenél halálos sebbel feküdtél előtttem, váltig azt kérdezted: halálos-e a sebed, életben maradsz-e... Összeszorult a szívem... Egy gyermekarcú, szép kisfiú kérdezett engem a saját haláláról... Nem láttam akkor, hogy ez a romlatlanúl tiszta fej, ez a bájos gyerek — a legigazibb hős. Csak azt láttam, hogy egy kis fiú fog meghalni, kinek még elné kellene, mert nem élt... Csak azt láttam, hogy az ábrándós kis ügyvédjelőt nagyszerű tervei állanak a legtragikusabb meghiúsulás előtt... És nem mertem neked megmondani a nekem is fájó igazságot: hogy nincs remény, hogy meg kell halnod... És most annyi idő után érzem, hogy ez a fájdalmas igazság — maga lett volna a hazugság, mert ma is úgy élsz, úgy állsz előtttem, üdén, el nem feledetten, mint akkor... Látom, amint szelid arccal vezeted rettenthetetlen rohamra csapatodat... Látom, amint jövőről beszélsz lelke rajongással... És sírnok kell, kis bajtárs....

Dr. Székely Sándor, főhadnagy.

Artner Ferdinánd tart. hadapród. 1914 november 21-én esett el Wola-Jedlinszkinél... A megtestesült nyugalom és hidegvér volt, ki még talán a halált is azzal a semmibevezéssel fogadta, mint amivel az egész háborút kezelte... Valami előérzete lehetett szegény jó fiúnak, mert teljes megnyugvással jelentette ki elmenetekor, hogy nem tér vissza... És igaza lett... Pedig 30 évével még sok várt rá: a család, a hivatás... És ilyeneket választ ki a sors....

Józsa Imre tartalékos hadapród. A Magyar Bank hivatalnoka volt. Az utolsó békeévben szolgálta egyéves önkéntesi évét. A mozgósítás ötödik napján ő is a szerb határon volt. Végigküzdötte Sabácot, a két lembberger csatát. Végigszenvedte mindenzt, ami Szerbiát, az 1914. évi galiciai hadjáratot teszi. Az Orosz-Lengyelországi előnyomulás alkalmával 1914. december 4-én, Sztárek mellett eltünt. Haláláról azóta, sajnos, teljesen megbizható hírek érkeztek....

Józsa Imrért mindenki szerette és csodálta. Férfias derűvel és nyugalommal viselte el a legnagyobb fáradalmakat és szenvedéseket. Pályatársai polgári hivatásában is sokat vártak tőle és a sors szomorú pontot tett egy ambiciózus élet végére.... (-gi)

Koczka Jenő tart. hadapród. 1914 dec. 5-én esett el Sulmerzcénél, miután kezdettől fogva végigküzdötte az ezred eddigi nehéz harcait... A pénzügyminiszteriumi számvevősgaszatalától voltul bemozgósításkor és mint annyian egy csapásra, a kötelességteljesítés hőse lett — mindhalálig... Bajtársai meleg részvéttel örzik emlékét.